

Mythologia, Venise, 1567 - IX, 10 : De Pandione

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 10 : De Pandione](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 11 : De Pandion](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 10 : De Pandion](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - IX, 10 : De Pandione, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 14/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/947>

Copier

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 279v°-280r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Pandion](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiæ I

hortabantur; & omnino per fabulas de hominibus confictas vitam humanam optimis moribus instituere conabantur. Sic igitur per Lycæonis fabulam, cum, vel Deos ipsos in hospitium mortalium aliquando accedere sumpta pauperum figura dicerent, humanitate aduersus omnes hospites uti oportere significabant: quod si quis parui Deorum præsentiam facere videretur, neq; moueretur eorum reuerentia, quia Deos nemini infensos esse crederet, hunc ingentibus præmiis & pollicitationibus ad probitatem adhortabatur, cum multa præmia honorifica data sint à Diis, humanis & benignis hospitibus: quale fuit munus Triptolemi. At contra permulta sunt exempla, quæ à crudelitate & perfidia in hospites deterrebant, quod accidit conuiuio Pelopis, & eorum qui grauissime ob suam crudelitatem ab Hercule, & ab aliis Deorum filiis sunt oppressi. Quis enim cum videat ex altera parte ingentia supplicia fontibus à Diis irrogari, ex altera laudes, & gloriam, & honorifica præmia viris bonis esse proposita, supplicia potius elegerit, & se sanx mentis esse fateri audeat? At de Lycæone satis, nunc de Pandione dicamus.

De Pandione,

Cap. X.

- 10 **F**uit Pandion illius Erichthonii, qui, pulso Amphictyone de regno, Athenis imperauit, & Pasithea Naidis Nymphæ filius, ut scripsit Apollodorus libro tertio Bibliothecæ. Hic mortuo patre Erichthonio in regnum successit, quo tempore Ceres & Liber pater in Atticam venerunt. Fertur vir bonus fuisse Pandion, sed vna in re parum fortunatus, quod filiam prognæ, (nam illam & Philomelam, & geminos Erechtheum ac Butem, è Zeuxippe matris suæ sorore susceperat, ut ait Apollod. lib. tertio.) Tereo Martis & Bistonidis filio, quo socio in bello de finibus aduersus Labdacum usus fuerat, strenuo sanè viro, at nefario, & in libidinem propè furioso, in matrimoniū concesserit. Eius enim libido ipsum denique in eam rem demeritarum difficultatem induxit, ut ipsi in vrpam verti satius fuerit denique, quam hominem vivere; cum Progne & Philomela & Itys in aues fuerint conuerse cum summa eius familiæ ignominia & opprobrio, ut ait Hora. lib. 3. Carminum;

Nidum ponit, Itym flebiliter gemens
Infelix auis, & Cecropiæ domus
Aeternum opprobrium.

- Fuerunt autem Pandiones complures. Dicunt enim quod ubi Boreas Zetem & Calaim ex Orythia procreasset, & Cleopatram, illa nupsit Phineo, de qua ille Pleuxippum & Pandionem suscepit, quamuis alii eos vocatos fuisse Terymbam & Aspondum maluerunt. Hi post matris mortem parui adhuc existentes ab idæa Dardani filia, vel, ut aliis placuit, Idothea nouerca, Cadmi sorore lumine capti sunt: de quibus scripsit Apollodorus lib. 3. Fuit alius Cecropis & Metiadus Eupalami filius; sed reliqui omnes obscuri sunt, cum vnus Erichthonii filius, qui patri in regnum successit ob eam familiæ labem celebratus fuerit à poetis. Hic filios habuit Aegeum, Lycum, Pallantem, Nisum, ut ait Strabo libro nono, qui etiam carmina quædam ad eam rem confirmandam è tympanistis Sophoclis recitauit in quibus etiam scriptum est, quæ loca singulis filiis pater possidenda tribuerit. Quod autem Aegeus Pandionis filius patri in regnum successerit, ita scriptum est à Phænodemo in lib. 5. de rebus Atticis;

καὶ ἀφ' αὐτῶν τὰς ἑκατὶν . διότι οὗτος χαλκιόπης παῖς ἐστίν . Aegæus Pandionis filius cum imperaret Athenis Metam primum Hopletis filiam vxorem duxit; postea Chalciopen secundo natam ex Rhexenore . Sic Zezes hist. 142. chil. 7. illi alios mares fuisse inquit ;

τῶν πατρὸς τοῦ ἀθηναίου παλίν τῶν ἀδελφῶν

ἑξήκοντα παῖδας ἔπαυται καὶ ἀνατίθειν δύνει .

Regi Athenarum nomine Pandioni

Mares erant filii , duxq; filia .

Hæc cum ita sint, miratus sum cur scripserit Pausanias in Atticis, Pandionem nullos habuisse filios, qui suas iniurias persequerentur, quas à Rege Thraciæ acceperat : nam si noluisse filios iniurias persequi dixisset, facile illi assentirem . Hæc pauca dicenda duxi de Pandione, cum filiarum fabula superius explicata sit, ut si qua ibi desiderarentur, hinc accipi possent . Atq; cur ficta sint hæc, ex illis superioribus arbitror patuisse . At nunc de Erichthonio .

10

De Erichthonia .

Cap. XI.

ENimvero dictum est superius, Vulcanum cum arma Ioui, quibus in bello aduersus gigantes usus est, fabricasset pro laboris diligentiaque mercede obtinuisse, ut Iupiter iuraret per Stygiam paludem quodcunque poposcisset, se illi concessurum . At Vulcanus Mineræ nuptias, cui Iupiter perpetuam virginitatem concesserat, postulauit : id abnuere quidem non potuit, sed clam Mineruam monuit ut reluctaretur . Cum igitur Mineruam adiisset Vulcanus, dicitur inter luctandum semen profudisse, quod in terram fusum in hominem conuersum est : quare inquit Pausanias in Atticis huic patrem fuisse neminem mortalinum, sed quoniam ex terra & contentione sit genitus Vulcani, ita fuisse nominatum . Hunc terrigenam & inter serpentes educatum fuisse scripsit Eurip. in Ione hoc pacto ;

10

ἀφ' οὗτος ἔρμαις ἐκείνην, τῶν τε γυναικῶν

Ἐριχθιδίην . καὶ ἐν γὰρ ἡ εἰς αὐτὴν

φθινύσῃ ἀφ' οὗτος ἔρμαις ἐκείνην

διακρίνεται, ἀφ' οὗτος ἔρμαις ἐκείνην

ἀφ' οὗτος ἔρμαις . τῶν τε γυναικῶν

Νόμος τίς ἐστίν, ὁ φησὶν χρυσόδακτυλα

τρίφθοι τῶν .

Seruans auorum legem, & è terra sati

Erichthonii . Iouis puella namq; ei

Duos dracones corporis mox addidit

Custodias, deinde seruandum dedit

Atheniensibus puellis . mansit hinc

Mos ille Erechthidis ut ornet filios

Serpentibus aureis .

30

40

Alii tamen dictum fuisse volunt non à contentione, quam ἔρμῃ significat, sed ἀπὸ τῆς ἔρμῃ, à lana scilicet, qua Minerua semur sibi absterfit, cum semine Vulcani inquinata fuerat, in terram coniecta . Inde postea dicti sunt terrigenæ omnes Athenienses . Neque vero Erichthonius solum, sed etiam Erechtheus dictus est ; sic enim illum nominauit Home. in Catalogo ;

ἔρμῃ